

25 ÁRA DAGURIN 9. apríl

Willy Brandt

kann hann forða veitsluhaldinum?

I hesum dögum fyrireika hermennir, sum vóru við í álop-
inum á Danmark og Noreg undir

Nøkur orð um orðaskiftið á tingi um fíggi- arlógina

Tað vanliga er, at teir flestu
flokkar leggja eftir javnaðarmøn-
um og serliga P. M. Dam. Men
hesaferð høvdu landsstýrisflokkar-
nir nóg mikið at gera at høtta
hvønn annan við at slita sam-
gonguna, og tað gjordi hetta sogu-
liga »sjálvstýri« enn og soguligari.

Men »Kálvur lítli« er eisini
soguligur. E. Patursson helt at
landsstýri undan teimum, var einki
skil i, og einki høpi í nokrum,
men nú høvdu teir lagt alt so væl
tilrættis og teir høvdu gjørt og út-
rættað so nógv.

Men so fekk P. M. Dam orðið,
og hann helt fram, at hetta lands-
stýrið hevði einki annað enn læn-
ar fjaðrar frá tí fyrra landsstýri-
num, og hann plukkaði allar fjað-
rarnar vekk so hetta landsstýrið
stóð nakíð.

So kom Erlendur aftur og hann
tók eitt líknili um bátn hjá
flokksmennum, hann var hvitur
í annað borðið og svartur í hin-
um og P. M. Dam var ta hvíta
borðið og E. Patursson ta svarta
borðið.

Hetta líknili haldi eg passar
gott, tí so nógvur munur er mill-
um hesar menn, sum tað er mill-
um hvitt og svart.

S. P. J.

seinra heimsbardaga, seg til stórt
25 ára jubileum í Berlin 9. apríl,
fyri at minnst vinarlagið og
dirvið í 163. infanteridivisión hjá
Hitleri.

Menn í Noreg og Danmark eru
illa við av hesi avgerð. Fleiri blóð
í Skandinaviu hava mótmælt at-
aða veitsluhaldi, sum kann skaða

Úr Sjonleikarhúsinum

Strindberg og Ionesco

Leygardagin dróg sjonleikarhúsið
tjaldjið frá fyrri aðruferð í hesum
leikarinum. Fyri tey í áhuga hava
fyri sjonleiki var nógv at gleðast
um. Eyðun J. er djurur maður; ta
er strangur setningur hann hevur
sett sær sjálvum og teim leikandi.
Men tað skal sigast at hegni hevur
hann og veit hvussu nógv hann
kann leggja fyrri tey leikandi. Ein
gerst bilgin um hvussu leikararnir
seksa við uppgávanum. Hesi ungu
áttu eitt nýtt sjonleikarhúsið upp-
bótið fyrri kynstur og áhuga sín.

Tveir sjonleikar standa á skránni.
Hin fyrri er »Frúgvín Julie« eftir
svian August Strindberg. Hetta er
sjonleikur sum tíðin fyrri ein part
er runnin frá. Tann stættarmunur
sum Strindberg skivur um, er ikki
so stórir í dag. Kvinnan hevur ei-
sini nógv friari ræsur nú, enn í
1888 tá leikurin varð skrivaður,
men treyður so onkur kennur seg
aftur í hesum stríði millum mann
og kvinnu.

Kirstin Danielsen sum leikar
Frúgvín Julie, visur kynstur sum
neyvan hevur verið sýnt í Foroy-
um fyrr. Skal verða nomið við nak-
að, má tað vera at hon ikki er
nóg hvöss í teimum stöðum har
hon gerst hástór. Annars er hon
aðalborin í leikparti sínum, Oliver
Næss sum er mótleikari hennara,
leikar eisini avbara væl, um hann
er kanska at siga, at hitt undir-
brotliga húsakallandið ikki kemur
so væl fram sum tað átti. Eitt ann-
að spælt nakað, men tað er ofta so
fyrsta kvöldi, tey leikandi eiga ikki
frið á sær, leikurin gekk ov skjótt.
Serliga har tey greiða frá lívssogu
síni. Laura Joensen eigur ikki
minstan heiður uppibornan. Hen-
nara leikpartur er ikki so tungur,
men tað skal kynstur til at tolka
eina so jarðbundna kvinnu sum
Kirstin.

Tónleikurin aftan fyrri við svens-
kum fólkalogum, setti sín serliga
dám á leikin og bar jóansökunát-
ina inn á pallin.

Týðingin hjá Fraser Eysturoy,
tyktist at falla lætt og var ofta
rámandi.

Kenslutímin er nýmótans ella nú
mótans franskur sjonleikur eftir
Ionesco. Hesin sjonleikur hevur
fingið góða undirtøku á pallum

vinarlagið millum hesi londini
munandi.

Heitt hevur verið á Willy Brandt,
borgarstjóra í Vestur-Berlin, um
at forða hesum atlaða veitsluhaldi,
men enn hevur hetta ikki eydnast
honum.

Gleðiligt hevði verið um »vete-
ranarnir« sjálfir høvdu uppgivið
ætlanir sínar, og avlöst atlaða 25
ára veitsluhaldi hin 9. apríl. Fyri
okkum ljóðar tað jú heilt legi, at
ein skal minnst 9. apríl í 1940 við
sóma og gleði. — Ella er tað enn
vanlig hugsan manna millum í
Týskalandi, at teir bardust fyrri
»das Deutsche Vaterland«??

kring allan heimín og Ionesco er
viðagittin fyrri »absurda« skaldskap
sín. Hetta er sera óhugaligur leik-
ur, um hvussu ein menniskja fær
vald á einari aðrari. Hann setur
nógvar spurningar, ella rættari
hann rekur framundir fleiri spurn-
ingar. Kortini eru tað ikki nýggir
spurningar, men soverðir sum
í flest øllum eru kunnigir. Person-
arnir eru keipmyndir, ið vevja
uppi í orðaskvaldi. Tað gongst
næminginum illa at nema kunn-
leika, hann er av tí slagnum av
næmingum, sum dmar best at fáa
at vita hvussu tað eigur at vera og
(Framhald á 4. síðu)

Ja, hvat ger landsstýrið?

Nú tað riður um snarið at fleiri
av Foroya práðu nýggju skútum
verða seldar út av landinum, um
annars norðmenn og kanska aðrir
við fáa loyvi at flyta teir inn til
sín, er ikki legi um menn spyrja
so, tí hetta mátti verið sorgarlek-
ur við lit.

Bert at nokta hesari sølu ber
nokk ikki so væl til hjá teim ið
stýra og ráða, tá tað man vera ein
treyt fyrri peninginum ið Realkre-
ditturin hevur sett í hesar bátar, at
teir skulu kunna bjóðast út á fri-
um marknaði, um einki annað
gerst.

So er at spyrja, kann einki ger-
ast við hetta vandamáli — jú tað
ið má gerast, og tað beinanvegin,
er at seta bæði prísviðbót og mtn-
stulon upp.

At hetta kostar ódíluga nógvan
pening vita vit, men tá vit fyrri
hálvum ári síðani hoyrdu sjálvan
mannin ið settur er á landsins
kassa siga, at nú vóru ráð at yvfr-
taka skúlan og postverkið, so

mugu vera líkindi til at lata vera
við hesum, ið vit øll vita er púra
óneyðugt, og so nýta henda pen-
ing til at stuðla fiskivinnuna við.

Ein hoyrir eisini í hesum dögum
mangar duguligar fiskimenn siga,
at tað er ert, at fara at byggja
krigsskip fyrri einar 9 milliónir, tá
vit missa skipini, so almikið er ið
sparast kann, um menn annars
brúka vit og skil.

Tað er kanska eisini ein stórvir-
spurningur um tað er klókt at fara
undir at keypa helikoptarar til
sjúkaflutnings. Tað er so mangt
ein kundi ynskt sær, men tann dag
vit hava tikið so nógv á okkum at
ikki risist undir at gjalda, kanska
verður nakað seint at venda aftur.

Men sum sagt, tit ið nakra ávirk-
an hava, vælsignaðir verið tit, latið
ikki okkara práðu fer fara av
landinum, tað bótist ikki aftur. Í
hesum máli mugu bæði teir ið nú
sita við ræðið og minnilutin taka
hendur saman.

Viggo Dalsgaard.

Sambyggifelagið

Húsatrotið er stórt í Havnini,
fólkatalið veksur dag um dag,
dýrt er at byggja og torført er at
fáa grundoki, kommunan er ikki
fór fyrri at gera vegir og kloakir
í mun til umsóknirnar. Vit mega
viðganga, at hesin ódíluga vokstur
í hovuðstaðnum hevur »sprongt
allar rammur«. Fólk býr allastaðni,
í hvørjum kjallara og summarhúsi.
Eg hoyri ein mann siga, at uppi á
Ternurgygi máttu postbóðini lyfta
hvorja blikkplátu fyrri at vita, um
ikki onkur búið har. Tað var sagt
í skenti, men sanniliga hetta er
ikki skemtugt, harafturimóti ein
leiskur og syndarligur verunleiki
fyrri tey, ið onki innivist vita sær.

Byggifelag og byggihattar hava
selt raðhús og einkult hús og tað
er bara gott, men tey kosta og
kosta nógv og eru tí ikki fyrri tey
minnismugvandi at keypa ella leiga
og hvat skal so gerast fyrri hesi,
ei ongin biligari loysn? Hetta hevur
verið nógv tosað og skrivað, og
tí ein maður lat tað ikki bara
verða til tos, nei, Poul R. Knudsen
postkassameistari, hesin virkisfúsi
maður, beyð inn til fundar hin 10.
maí í fjor, og hetta kveldið varð
so Tórshavnar Sambyggifelag
stovnað við 36 limum, nú eru yvir
100.

Endamálið felagsins er at fáa lim-
unum so góð og so bilig sethús
sum gjørligt við ella uttan handi-
skrivstovu- ella verkstaðarholi og
heist ella einans við íbúðum, sum
tí minnismugvandi og minstmugv-
andi parti av fókningum er tørvur á
Umframt miðstöðuvaskari, bað-
stovur og tilfitt kunna voggustovur,
spælistovur, barnagarðar og fríttíð-

arheim verða gjord í felagsins sei-
lusum ella saman við teimum.

Felagið kann byggja pæcel ella
raðhús at selja minnismugvandi.

Við at nýta tey úrslit, sum faast
viðvíkjandi skynsomum arbeiðs-
hattum, skal felagið royna at bera
tað se í band, at bygging tess verður
so bilig sum gjørligt.

I nevndini sita:

Martin Joensen, formaður

Emly Johannessen, næstform.

Christoffer Ziska

Hagbjart Delfoss

Poul Vang

P. R. Knudsen er forrætnings-
førari og Birch sakførari hjá
felagnum.

Radiotele- grafistar

I hesum dögum (5. til 11. mars)
hevur við Klakksvikar Sjómanns-
skúla farið fram próvtøka fyrri ra-
diotelegrafistar.

Úrslitið var at 7 stóðu royndina
fult út, 3 stóðu hálvavegna (kunnu
taka ein karakter ella tveir um-
aftur) meðan 3 dumpaðu.

Teir, ið stóðu royndina, vóru
hesir:

Eyðun Absalonsen, Klakksvik	61
André Guttesen, Klakksvik	49
Fróði Hansen, Leynum	59
Sven Lützen, Klakksvik	74
Maison Mellemegaard Klakksvik	61
Oli Olsen, Mikladal	44
Thomas Johan Olsen, Eiði	54

Hægst er 80, fyri at standa kreyst
37 í minsta lagi.

Ætlandi verður farið undir nýtt
skeið til heystar.

Næsti fundurin í Sambyggifel-
agnum var 19. sept. og tá vendu
tey sær til kommununa og bóðu
um grundoki stórt um 4000 m². Í
tíðini aftaná hava tey so kannað
lanimoguleikar og byggihattir, og
á seinasta býráðsfundi høvdu tey
skriv inni, har tey bóðu býráðið
kautionera fyrri einum 3. veðhaldi
um kr. 500.000.— og samstundis
ynsktu tey, at kommunan valdi ein
lim í nevndina. Harumframt spur-
du tey, um felagið kunði fáa um-
bidna grundokið at gjalda yvir 20
ár soleiðis, at ongir avdráttur varð
tey fyrstu 10 árin.

Eisini hevur tað alstóran týd-
ning, at býráðið gevur byggifelag-
num sitt besta viðmæli, og tað iv-
ast vit heldur ikki i, at teir fara
at gera, tí ongin veit betri enn bý-
ráðslimirnir og serliga sosiala
nevndin, hvussu stór húsaneyðin er
og hvussu átroðkandi tað er at fáa
loysn á hesum spurningi, her mega
øll taka lógvatak og her mega øll
góð tiltøk »stýðast».

J. A.

HUGSA TYGUM UM AT KEYPA

**Sjóklæðir
Arðeiðsklæðir
Regnklæðir**

tá ringið ella skrivið til okkara.

SAMVINNUFELAGIÐ

úlf. 1753

